

KURYER LITEWSKI

w Wilnie we Srzodę dnia 3 Maja v. s. 1822 roku.

WIADOMOSCI KRAJOWE.

Ostatnia data gazet petersburskich jest d. 25 kwietnia.

Czytamy w *Konserwatorze*: „Donoszą z *Kiszyniewa* (Bessarabia): „Zakładają wielkie magazyny w Bessarabii; nadzieja, iżby z Mołdawii i Wołoszczyzny turecy wyciągnęli, zupełnie znikła. Ciężka artyllerya janczarów nańowo przyszła. Zgodne opowiadania podróżnych, godnych wiary, najsmutniejszymi kolorami malują te prowincye, niegdyś kwitnące. Liczba wojsk, która się przed kilką tygodniami była zmniejszyła, codziennie się pomnaza. Okrucieństwa ustawicznie na nieszczęśliwych mieszkańcach dopełniane, wszelką wiarę przechodzą.“

Dokończenie Opinii Rady Państwa o nakładaniu i zdejmowaniu zaprzeczeń z majątkow nieruchomych, w numerze poprzedzającym zaczęty.

Dla nadania zaś jawności wszystkim artykułom zaprzeczeń, z czasu upłynionego dotąd po wszystkich miejscach sądowych, znajdujących się, Rada Państwa na departamentach połączonych: Praw i Spraw cywilnych i na powszechnem Zebraniu przez *Opinią* podaje do postanowienia, co następuje:

1) Względem zaprzeczeń na majątki, liczących się za czas upłyniony do roku 1822, podług xiąg zaprzeczeń, przywiedzenie wszystkich tych zaprzeczeń do porządku i uczynienie jawnymi, polecieć osobnym kommissyom, które mają być ustanowione w Moskwie i dwóch drugich gubernijach, podług naznaczenia ministeryum sprawiedliwości.

2) Kommissye te obowiązane będą rozpatrzeć, każda w swojej gubernii, wszystkie w ogólności xięgi zaprzeczeń i rozwiązań; sprawdzić artykuły zaprzeczenia z rozwiązaniami; te z artykułów zaprzeczeń, które się rozwiązaniami okazać unieczemnić; o tych zaś, które nierozwiązane, zrobiwszy osobną xięgę alfabetyczną, przedstawić do Ministeryum sprawiedliwości, dla wydrukowania przy Rządzącym Senacie.

3) Urządzenie tych Kommissy, naznaczenie do nich członków i płacy dla nich, równie jak i ułożenie prawideł szczegółowych dla ich przewodnictwa, polecieć pieczy Ministeryum sprawiedliwości.

4) Kommissye te mają zostawać pod bezpośrednim dozorem naczelników gubernii, którzy w zdarzeniu, jeżeliby dostrzegli w kommissyach jakiegokolwiek nieporządku, albo opieszałość w wykonywaniu roboty, przedstawią Ministrowi Sprawiedliwości.

5) Ułożone przez Kommissye xięgi, po ich wydrukowaniu przy Rządzącym Senacie, powinny być rozesełane, do właściwych miejsc sądowych, i mogą być przedawane osobom prywatnym.

6) Tym sposobem ułożone xięgi zaprzeczeń, znajdując się we wszystkich Miejskach Sądowych, mają służyć za jedyne źródło wszystkich wyzukań w rzeczy zaprzeczeń do roku 1822. Teraz zaś będące xięgi, tak zaprzeczeń, jako i rozwiązań, mają być wtedy zupełnie znieczemnione; o czem też polecieć Ministeryum Sprawiedliwości, ażeby się udało w swoim czasie, z osobnym dokąd należy przedstawieniem.

Na tej Opinii własną Jego Cesarskiej Mości ręką, dnia 28 grudnia 1821 roku napisano tak: *Ma być podług tego.*

Podług gazety akademickiej: przybył do Sankt-Petersburga poseł sardyński Hrabia *Saluzzo*.

D. 9 kwiet. przybył do *Czernihowa* Przenaywielebniejszy *Eugeniusz*, metropolita kijowski i halicki, i stanął w domu biskupa *Wawrzyńca*. Zwiedził tuteyszą katedrę, znamienitą ze swej starożytności i szkołę duchowną, a o godzinie 1szej z południa, udał się do przeznaczony pasterstw swemu owczarni do Kijowa.

Piszą z *Czernihowa*: „Podług wiadomości z *Poczepa* pod 7mym kwiet. rzeczywisty radca tajny i kawaler, Hrabia *Alexy Kiryłowicz Razumowski*, po długiej chorobie, zakończył życie d. 5 t. m., mając wieku lat 74. Pogrzeb zwłók jego ma się odprawić d. 8. Hrabia dwónastą dniami przed śmiercią, dopełnił powinności religijnych ze szczególniejszą pobożnością i modlitwami do Naywyższego. Na żądanie jego, czytany był przez dzień cały przez kapłana *Palterz* z modlitwami ustanowionymi, a sam z pilną słuchal uwagą, prosił czytacza powoli i głośno. Do ostatniej chwili życia, mieny był pamięci.

W *Riazaniu*, d. 12 marca, w rocznicę wstąpienia na tron Cesarza Jegomości, uroczystym sposobem obchodzono zaprowadzenie nowego urzędzenia domu wychowania sierot, które dotąd żywność tylko i mieszkanie mieli, teraz zaś z rozporządzenia generała gubernatora *Balaszewa*, biorą wychowanie naukowe i zostawać będą pod dozorem dyrektora szkół. Po nabożeństwie, w sali domu tego, miane były mowy przez uczniów i śpiewane kantaty, dyrektor kończąc posiedzenie przemówieniem, wyraził życzenie, ażeby ten zakład mógł mieć własną bibliotekę, jakoż obecni goście złożyli na ten cel 1700 rub. Biskup pobłogosławił przygotowany dla uczniów obiad, a gubernator cywilny zaprosił gości do osobnych pokojów na śniadanie, podczas którego spełniano u N. Cesarza Jegomości. Tegoż dnia był obiad u Gubernatora cywilnego, a wieczorem dom, w którym umieszczeni są ci uczniowie, cały był oświecony.

ANGLIA.

(z *Gaz. Warsz.*) Londyn dnia 16 kwietnia: Duch buntu rozpościęra się w Irlandyi. W hrabstwie *Tipperany* spalono wiele domów, a w hrabstwie *Limerick* zamordowano jednego człowieka. Gorliwość atoli władz miejscowych przy pomocy wojskowej wyrównywa zuchwałości powstańców. Schwytano kilku hultajow i w więzieniu osadzono. W kieszeni jednego z nich znaleziono rotę przysięgi, katechizm i inne pisma buntownicze. W przysiędze obowiązuje się buntownik nie wyjawiać zamysłów dowódcy swego, pomagać każdemu związkowemu, żadnego nie zdradzić ani świadczyć przeciwko niemu, słuchać rozkazow zwierzchniej swej władzy, i wszelkimi sposobami starać się o dobro katolików. Z niektórych zapytań i odpowiedzi katechizmu, domyslać się można związków obcych, jako to: *Pytanie*: Jak daleko się udajesz. *Odpowiedź*: Do brzegu morskigo. *Pytanie*: Po co? *Odpowiedź*: Abym pomógł chłopcom orleańskim do wytepienia kacerstwa od brzegu do brzegu. *Pytanie*: Która jest naytwardsza ziemia, na której kiedy w życiu swoim stałeś? *Odpowiedź*: Skala; na której wykonałem przysięgę. *Pytanie*: Kiedy będzie pełnia księżyca? *Odpowiedź*: Gdy oba końce

wolności lub śmierci zeydą się z sobą. *Pytanie:* Co masz w ręce? *Odpowiedź:* Różgę na ukaranie. *Pytanie:* Gdzie urosła? *Odpowiedź* w lesie orleańskim we Francyi. Zdaje się, iż ten zagadkowy katechizm ukrywa prawdziwe zamiary buntowników.

Pan Price, jeden z założycieli towarzystwa pokoju w Londynie, wniósł niedawno na publicznym jego posiedzeniu, aby obmyślono moralne środki do zniesienia handlu murzynami. Przyjęto jednomyślnie ten wniosek, i wyznaczono kommissyą do ułożenia stosownego projektu.

Wyszło tu urządzenie względem teatrów, teatru zimowe mają być zamknięte w końcu czerwca, i dopiero d. 15 października otwarte.

Izba niższa. Podano izbie listę zbrodniarzy, których od 5 stycznia 1816 do tegoż dnia i miesiąca roku 1822 wywieziono z kraju do osad. Liczba ich wynosi 15,218 mężczyzn, a 1155 kobiet.

Dnia 19. Wczora odprawiła się tu wielka rada gabinetowa w wydziale interessow zagranicznych: trwała blisko 3 godziny. Słychać o różności zdań ministrów. Jedni sądzą, iż interes Anglii wymaga zapobiedz wojnie z Turkami, drudzy utrzymywali, iż polityka wyciąga, aby Anglia działała wspólnie z Rosyją; inni nakoniec oświadczyli się za neutralnością.

Bynajmniey tu nie wątpią, iż poseł angielski przy dworze duńskim, wracając na miejsce urzędowania swego, odbierze ważne przepisy, tyczące się polityki gabinetu naszego.

Odebrany tu list z Paryża donosi, iż Pan Caraman, poseł francuzki przy dworze wiedeńskim, odebrał zażeczenie, uczynienia przełożeni dworowi austriackiemu, aby nie wyprowadzał wojska swego ze Włoch; bo inaczej mogłyby zayść rewolucyjne wypadki.

Dnia 25. Gazety irlandzkie donoszą ciągle o rozruchach. Buntownicy chodzą od domu do domu i broń zabierają, grożąc mieszkańcom śmiercią, jeśliby ich woli, albo raczej rozkazow natychmiast nie dopełnili. Jeden z tych hultajow, schwytany w *New-Castle*, powiedział: *Wiem, iż będę powieszony, ale mię to nie obchodzi: umrę za dobrą sprawę i oyczyznę.* Inny rzucił w ogień zamknięte naczynie napełnione prochem, chcąc dom i wszystkich w nim będących ludzi, wysadzić na powietrze; tym czasem proch w naczyniu nie zapalił się zaraz, co postrzegłszy obecny urzędnik, wyrwał je z kominika.

Lord namiestnik królewski w Irlandyi, ogłosił 6 hrabstw tamecznych za będących w stanie buntu.

Kupcy tuteysi mają podać parlamentowi prośbę, aby okrętami kolumbijskim, buenos-ayreskim, chilijskim i innym południowo-amerykańskim; wolno było z tamecznymi towarami zawijać prosto do portow angielskich.

Terazniejsze obrady parlamentu potrują jeszcze ze dwa miesiące. Do końca maja zapowiedziano między innymi różne wnioski o prawie zbożowym, o interessach Irlandyi, o reprezentacyi narodowej w parlamencie, o prawie względem ubogich, o wyłączeniu parow katolickich z izby wyższej, o zniesieniu niektórych urzędow, o urządzeniach na wyspach jońskich, o handlu z obcemi krajami, o systemacie dziesięciny w Irlandyi i t. d. Do tego przydać jeszcze należy interessa polityczne krajowe i zagraniczne.

Obie izby, wyższa i niższa, zebrane d. 17 b. m. pierwszy raz po świętach wielkonocnych, zajęły się mniej ważnymi interessami krajowemi. Margrabia *Londonderry* (Lord *Castlereagh*) odłożył do d. 25 b. m., wniosek o stanie wieśniakow i o środkach przyniesienia im ulgi.

Niedawno odprawiła się znowu rada gabinetowa w wydziale interessow zagranicznych. Byli na niej wszyscy ministrowie.

Gazeta tutejsza *Times* obiecuje utrzymanie pokoju ztąd, iż Lord *Strangford*, poseł angielski w *Stambule*, jest teraz głównym pośrednikiem. Przyczyną tej odmiany ma być, że Dywan w ostatniej swej nocie, podanej posłowi angielskiemu, uskarżał się, iż dwór wiedeński, podług zdania Dy-

wanu, zdaje się uymować za Rosyją, lub przynajmniej mieć jednakowy z nią interes.

Podług odebranych tu dziś ze stałego ładu wiadomości, wzmaga się nadzieja utrzymania pokoju.

Powrócił tu (pisze gazeta berlińska) kapitan *Gordon*, znany z bytności swojej w Morei. Chwali mężstwo greków; lecz dowódcow ich obwinia o intrygi i chciwość, idryczykom przypisuje dumę i podłość, a mainotom waleczność i chęć kradzieży. Zaprzecza pogłoskom o bezprawiaach i okrucieństwach greków w sposobie prowadzenia wojny w Morei. W ogulności widać z mowy jego, iż nie przybył do Morei, jako prywatny człowiek lub ochotnik, lecz jako agent rządowy dla dójścia zamiaru grekow, czyli walożą za wolność i niepodległość, lub też chcą zostawać pod opieką i władzą pewnego mocarstwa wielkiego.

(z *Kur. Warsz.*) Rozniosła się wieść, że *Bolivar* żyć przestał, lecz późniejsze wiadomości zapewniają o jego dobrém zdrowiu.

Jest teraz w Londynie kapitan okrętowy, który przez całe życie nie jadł chleba. Całym jego pokarmem jest wątroba i ogórki, ma lat 55 a nie doznał żadney boleści, nigdy nie chorował i na nie się nigdy nie uskarżał, sypia tylko przez 3 godziny, a tytuń pali ustawicznie.

Stany Ameryki północney mają zachować neutralność względem interessow Hiszpanii europejskiej, z jej osadami w Ameryce południowej, tworzącemi niepodległe państwa. Donoszą z *Washingtonu*, że w Ameryce nie spodziewają się na to lato dobrych urodzajow, co wesprzeć może handel zbożowy europejski.

W hrabstwie *Essex* kobieta pierąca w oddaloném miejscu, zostawiła na ziemi o kilkanaście krokow półroczne dziecię; w tém ogromny orzeł nagle się spuszcza, chwytą niemowlę i unosi w górę; widzi to nieszczęśliwa matka, wydaje krzyk; orzeł czy na krzyk matki, czy też nie mogąc podźwignąć ciężaru, puszcza dziecię, lecz w wodę. Rzuciła matka w rzekę; próżne było jej usiłowanie, nadbiegli wprawdzie i inni ludzie, wyciągnęli już nieżywe niemowlę, a biedna matka postradała zmysły. Dotąd nic innego nie robi, tylko szuka niby w wodzie swego jedynaka.

Nigdy tak ściśle nie były skojarzone interessa polityczne Francyi i Anglii, jak teraz, z powodu okoliczności wynikłych w Turcyi, później i Austrii ma się do tych związkow przyłączyć.

Dwunastoletni chłopiec za powtarzane kradzieże skazany został na wieczne więzienie.

Już cała wyspa *St. Domingo*, składa jedną rzeczpospolitą murzyńską.

W *Kolumbii* wolność druku jest pozwoloną, i mają być sądy przysięgłych, urządzone na wzór angielskich.

Państwo mexykańskie podzielone zostało na 242 departamenta, a kongres składa się ze 191 deputowanych.

FRANCYA.

(z *Gaz. Warsz.*) *Paryż, dnia 22 kwietnia.* Zona jenerała *Berton*, jest rodem z *Namur* w Niderlandach; ma z nią syna, który, jak słychać, umknął za *Ren*. Spomniony jenerał był roku 1806 kapitanem przy głównym sztabie, i dnia 13 października został wysłany od *Xięcia Berthier* z rozkazami do korpusow *Bernadota* i *Dawusta*. Okazał niepospolite mężstwo w uderzeniu na most na rzece *Sali* pod *Halla*; otrzymał roku 1811 stopień półkownika, i wysłany do Hiszpanii należał do oblężenia *Kadyxu*. Został nakoniec jenerałem, odbył kampanię roku 1814 we Francyi; znajdował się dnia 27 lutego na bitwie pod *Orthez*, i roku 1815 na bitwie pod *Waterloo*. Król mianował go marszałkiem polnym. (Jedna z gazet hiszpańskich zapewnia, iż myśli udać się do Grecyi).

Bankier tutejszy *Lafitte*, chciał dać 100,000 fr. posagu i przyzwoitą wyprawę córce swojej, która miała pójść za syna marszałka *Soult*. Gdy jednak ze strony marszałka domagano się jeszcze

odstąpienia majątności *Maisn*, rozchwiało się małżeństwo.

Zabroniono tu pokazywać publicznie obrazu *Verneta*, wystawującego bitwę pod *Jemappes*, gdzie *Xiążę Orleans* walczy na czele ówczasowych rewolucjonistów francuzkich. Rozgniewany o to artysta zabrał spomnione dzieło, wraz ze 32 innymi swojemi obrazami.

Wychodząca tu gazeta pod napisem *Kuryer francuzki*, umieściła list Pana *Haingneslot* do prefekta departamentu *Indre* i *Ligery*, ze skargą, iż dnia 15 b. m. o godzinie 4tej zrana oddział żandarmów, złożony ze 20 ludzi, obudził go we wsi *Villandry*, przetrząsał dom, lecz nie znalazł, prócz kilku pak ze starożytnościami. Taż gazeta zawiera list Pana *Simon*, ajenta kupieckiego, którego niedawno w drodze blisko *St. Calais* uwięziono. Dziwi się takiemu postępowaniu, i oświadcza, iż nie napisałby tego listu, gdyby Pan *Constant* nie donosił w izbie deputowanych o uwięzieniu jego, i gdyby kanclerz nie zapewnił, iż to musiało nastąpić z podejrzenia o jaki występek. Wreszcie Pan *Simon* oskarżył przed jeneralnym prokuratorem w *Angers* urzędników, którzy go uwięzić kazali.

Sędzia w *Saumur* kazał uwięzić stelmacha *Ferail* z *Rennes*, i zaprowadzić go do *Poitiers*, gdzie po badaniu, uznany za niewinnego, został natychmiast uwolniony. Z tego powodu jedna z gazet francuzkich pisze, iż władze postępują jeszcze według systemu *Bonapartego*. Spomniony bowiem rzemieślnik nie był 12 dni w domu, i oderwany od gospodarstwa swego przejechał 60 mil, musiał codzień płacić 40 franków furmanowi za siebie i żandarmów, a żadnego wynagrodzenia nie otrzymał.

Wynaleziono tu sposób urządzenia telegrafów, aby nie tylko we dnie, ale w nocy posyłać wiadomości. Czynione próby przekonały o dobrym skutku. Wystawiono już taki telegraf na wzgórzach *Montmartre*, który wpółtory minuty przesyła wiadomość z *Paryża* do *Orleans*. Sądzą, iż telegrafy takie, mające skład prosty, będą także używane na okrętach.

Słychać, iż Pan *Forster*, minister angielski w *Kopenhadze*, wspólnie z Hrabią *Spencer*, chce uczynić przełożenia dworowi duńskiemu, które stosunki polityki angielskiej znacznie zmienić mogą. Słychać także, iż gabinet austriacki zmienił bardzo polityczne swoje stosunki, przez co wkrótce wyjaśni się wszelka dotychczasowa niepewność stanu Europy.

Gdy na początku tego miesiąca odkryto spiszek w osadzie strazburskiej i winnych oficerów do *Paryża* przyprowadzono, inni oficerowie osady uznali za rzecz potrzebną zapewnić Króla o wierności swojej, przez ministra wojny. W odpowiedzi oświadczył im minister: „Tak jak Wpańowie, i ja także gniewam się na spiski źle myślących i należenie do nich oficerów. Lecz hańba ta jest tylko osobista; nie pada na cały korpus, ani może uwłaczać szlachetnemu jego sposobowi myślenia. Szpeci to tylko tych, którzy się tym czynem skazili.”

Dnia 17 i 18 b. m. trudniła się izba deputowanych kilku dodatkami do budżetu przychodów. Jeneral *Foy* wniosł, aby tak jak w roku 1817 wyznaczono pensyą wdomom po oficerach, to jest, aby wdowy jeneralów brały 1,200 fr., półkowników 600, kapitanów 300 i t. d. Na przedstawienie, iż pensye te powinny być zostawione łasce królewskiej, wniosek jego odrzucono. Pan *Guittard* radził, aby nie było wolno ministrom, wydatków, na jeden przedmiot wyznaczonych, obracać dowolnie na drugi; twierdził, że bez takiej uchwały, ministrowie mogliby budżet przewrócić. Pan *Courvoisier* oświadczył, iż to należy do administracyi, i służy ministrom, a nie izbie, która nie ma prawa administracyi. Pan *Devaux* chciał, aby żadnemu ministrowi nie wolno było bez wyraźnego postanowienia królewskiego przenosić w swoim wydziale wydatków z jednego przedmiotu na drugi. Pan *Roger-Collard* wyluszczał powody do tego wniosku, dowodził prawa izby do stanowienia szczegółowego wydatków, z prawa oznaczenia przychodów, i twierdził, iż tylko przez zniesienie izby, może je

Król odebrać. Minister skarbu żądał wolności w tej mierze dla ministrow z powodu, iż inaczej cała machina rządu co chwila na uszczerbek byłaby narażoną. Oba wnioski odrzucono. Trzeci wniosek uczyniony przez Pana *Labbey de Pompieres* sprawił wielką wrzawę, gdy Pan *Sebastiani* spomnił o prawie względem wyborów, i nie chciał zezwolić na to, aby wolno było deputowanych, na 5 lat wybieranych, przed tym czasem zmieniać, a innych wybierać. Przyjęto nareszcie cały budżet przychodów większością 272 krések przeciwko 52.

Pozostały jeszcze 4 projekta do ułatwienia: 1) uchwalenie półtora miliona na lazarety; 2) obmyślenie funduszów na założenie seminarjum w *Chartres*; 3) ustanowienie naynniejszey ilości, jaka do wielkiej xiegi przyjmowaną być może; 4) potwierdzenie układu na różnicie kanałów. Projekt pierwszy nie doznał oporu; drugi zaś z powodu oddalenia się lewey strony, nie mógł być przyjęty.

Na sessyi dnia 19 b. m., gdy prezes miał przystąpić do kreskowania na projekt względem seminarjum w *Chartres*, lewa strona oświadczyła, iż projekt ten nie był formalnie dniem wprzody od prezesa oznajmiony, i że kreskowanie do następney sessyi odłożyć wypada. Prawa strona, prezes i sekretarze opierali się temu; Pan *Castelbajac* oświadczył, iż jeneral *Foy* nigdy nie ustaje we wznawianiu przeszkod i sprzeczek. Pan *Constant* domagał się, aby prezes pozwolił zabrać głos jeneralowi *Foy*, czego gdy ten odmówił, i powtórne kreskowanie ogłosił, lewa strona nie chciała głosować, a dla braku potrzebney liczby członków, skończyło się na niczem. Trzecie kreskowanie tenże sam skutek wzięło. Oświadczył nakoniec prezes, że nazajutrz czwarte kreskowanie nastąpi.

Na początku sessyi d. 20 b. m. Pan *Lameth* oświadczył, iż jeden z członków izby (Pan *Larnelle*) prosi prezesa o wolność oddalenia się. Prezes nie dobrze przeczytał nazwisko, i wymienił jego samego. Śmiała się z tego prawa strona, i życzyła mu szczęśliwey drogi. Gdy potem Pan *Lameth* chciał mówić z jednym z sekretarzów, uderzył się głową o róg stołu tak mocno, iż mu z czoła krew wytrysnęła, i bez zmysłów upadł na ziemię. Przybieżono na ratunek, rana była wielka, lecz nie groziła niebezpieczeństwem. Po wysłuchaniu zdaney sprawy o kilku petycyach, prezes przystąpił do kreskowania po raz czwarty na projekt o seminarjach w *Chartres*. Przy wzywaniu członków, lewa strona milczała, a prawa wołała: *trzeba tych panów zapisać, co się nie chcą odzywać*. Po spisanej liście obecnych członków, Pan *Lafitte* poszedł do prezesa, rozmawiał z nim i z kanclerzem dosyć długo i żwawo, przez śmiech ściągnął na siebie powszechną uwagę, a nareszcie wrócił na swoje miejsce. Niewiadomo dotąd o czem rozmawiał. Powstało wtedy wielkie zamieszanie przy stole sekretarzów; wszyscy rachowali raz, drugi i trzeci; wytrząsali kilkakrotnie wazon, znaleźli nakoniec tylko 214 galek; nie dostawało więc jeszcze jednej kréski do potrzebney liczby, a tak i czwarte kreskowanie na niczem się skończyło. Jeszcze jedna tylko będzie sessya; na której kommissarze królewsey zamkną obrady izby; tak więc cztery ostatnie projekta pozostaną bez przyjęcia. Lewa strona odeszła z widocznym gniewem.

HISZPANJA.

(z *Gaz. Warsz.*) *Madryt* d. 8 kwietnia. Na onegdayszey sessyi stanów minister spraw wewnętrznych donosił, iż Król jest nieco zdrowszy, lecz jeszcze nie może wstawać z łóżka; że milicyą w *Pampelunie* rozbrojono, i że kilka emigrantów włoskich prosilo o pozwolenie przybycia do *Madrytu*, lecz Monarcha odmówił im tego.

D. 9. Stany krajowe przyjęły wniosek ministra skarbu, aby ajenci dyplomatyczni hiszpańscy za granicą, zostali upoważnieni do dawania wsparcia będącym tam ziomkom swoim, którzy nie mają sposobu do życia, lub pieniędzy na powrót do oycyzny.

Słychać, iż niektóre czynności ministrów nie podobały się Królowi, który naybardziej nie jest kontent z nowego ministra wojny.

Dnia 30 z. m. zaszła kłótnia między półkiem *Almanza* a gwardyą królewską. Powodem do niej była znana pieśń *Tragala*.

Pewny jakiś książę w kraju naszym radził stanom, aby Papieża uznawano tylko za biskupa rzymskiego, i aby cywilne stosunki duchowieństwa w Hiszpanii tak urządzono, jak było we Francji.

(z *Gaz. Berl.*) D. 10. Król bawi ciągle w *Aranjuez* i jest chory.

Stany kortez postanowiły 68 głosami przeciw 57, nie przyjmując delegowanych z Kuby, i dla tego obawiać się należy oderwania się tej wyspy. Nowy plan finansowy odпочzywa już od 4 tygodni u Kortezów, co u powszechności wzbudza wielką niespokojność.

Kraży tu mniemany rapport generała *Morillo* do Króla. Jest w nim mowa o stanie prowincyj *Venezuela* i *Terrafirma* w czasie tym, kiedy *Morillo* opuścił naczelnictwo kraju i wojska i powrócił do Hiszpanii. Z 10,000 hiszpanów, którzy tam wylądowali, pozostało tylko 2,000 pod wodzą Generała *Latorre*, bez żołdu, bez odzienia, bez broni, wystawione na wszelki niedostatek, i bez możności bronienia kraju i utrzymania go dla ziemi macierzystej.

Donoszą z *St. Sebastian*, że Generał *Berton* wyjechał już z tamtych okolic i udaje się do Anglii (miał już przybyć do Gibraltaru).

Rozumieją, że Generał *Ballesteros* obemyśle dowództwo nad kordonem od granicy francuzkiej.

Marszałek *Baron Fournas* odprawił w *Barcellona* szwajcarski regiment *Wimpfena*. Skutkiem tego 149 ludzi z tegoż regimentu znajdują się w opłakanym stanie, i żądają teraz naturalizacji w Hiszpanii.

(z *Kor. Warsz.*) D. 11. Od przybycia gońca z Paryża, rozeszła się tu wieść z największą szybkością, iż Francja wypowiedziała Hiszpanii wojnę. Podług tych wiadomości minister hiszpański miał się w wyrazach mocnych uzalać przed dworem paryżkim, na niewłaściwy kordon zdrowia, na niespokojności zaszła w Nawarrze, i groził wyjazdem z Paryża; ministrowie francuzcy korzystali z tego, co było powodem do wojny. Odebrawszy tę wiadomość ministrowie nasi udali się do *Aranjuez*, i minister francuzki *Hrabia Lagarde* dostał pasporta do wyjazdu. Dnia wczorajszego był na pożegnaniu u Króla w *Aranjuez* i ma wkrótce udać się do Paryża. Wiadomości te zdają się być niepodobne do prawdy; różniosły jednakże pomieszanie w stolicy.

Rada stanu miała dnia 8 wieczorem obradę nadzwyczajną. Osoby godne wiary zapewniają, że na tej radzie była mowa, aby rządowi francuzkiemu podać dobitną notę, co się tycze wojska rozstawionego od strony Pireneów pod pozorem zarazy, która już dawno ustala. Jeden z ministrów pojechał nazajutrz zrana do *Aranjuez* dla przedstawienia N. Panu decyzji rady stanu do zażwierdzenia, którego, jak mówią, Król nie odmówił.

Pan *Martinez de la Rosa* pojechał dnia wczorajszego do Króla i dotąd nie powrócił, mówią, że minister ten miał żywą rozmowę z postem francuzkiem w rzeczy zaburzeń w Katalonii i Nawarrze.

Uznały narazie stany niepodległość amerykańskich swoich prowincyj, i cofnęły na lądzie i morzu nieprzyjacielskie kroki, przypuściwszy amerykańców do równych z sobą swobód i równej opieki prawa.

Pogłoski o wojnie z Francją rozeszły się po całym kraju. *Gazeta Barceñońska* wyraźnie pisze, iż zaburzenia w Nawarrze i Katalonii były dziełem Francji. Niedawno mnóstwo ludu zebrało się na granicy przy *Lampourlan*, wykrzykując: *Niech żyje nieograniczony Król! Precz z konstytucją!* Dowódzca hiszpański chciał zgrać tę rozpedzić, ale ukazał się oficer francuzki z małym oddziałem francuzkiego wojska, i wezwał hiszpańskiego dowódcę do zostawienia ludu w spokojno-

ści, w przeciwnym bowiem razie przymuszony będzie dać ognia. Oświadczenie to skłoniło dowódcę do cofnięcia się. Rokoszenie, znajdujący się w liczbie 45, dobrze byli uzbrojeni; dowodził nimi jakiś mnich. Liberaliści mocno narzekają na Francję. Oskarżają oni rząd ten o wspieranie rokosz, dostarczanie im pieniędzy; iż w *Bajonie* wolne mają schronienie, nosząc przy sobie zawsze kartę z napisem: *Niech żyje Król Ferdynand VII.* Wychodzący w Madrycie dziennik *Nuovo Diario* w obelżywych powstaje na Francją wyrazach.

(z *Kur. Warsz.*) Przewidują w *Madrycie*, że może przyjdzie do zerwania przyjaźni między Hiszpanią a Francją; to zdarzenie nadałoby wielu krajom europejskim wcale inny obrót stosunków politycznych i handlowych. W wielu miejscach znowu wznowiły się okrzyki: „*Niech żyje Riego!*” a te są powtarzane nawet przez kobiety i dzieci, słowem: spodziewają się wkrótce w Hiszpanii nowych i bardzo ważnych wypadków. Wiadomość nadeszła z Lizbony donosi, iż Brezylia ogłosiła się państwem udzielnem i mianowała królewicza portugalskiego swoim Cesarzem.

TURCYA.

(z *Gaz. Warsz.*) Od granic tureckich d. 1 kwietnia. Przy zdobyciu wyspy *Negreponu*, gdzie turecy zajmują jeszcze opasana przez Greków warownią, poległ syn byłego Xiążęcia *Maina*. Młodzieniec ten, wiele obiecujący, chodził w lichy odzieży, o co strofowany odpowiedział: *Póty się nie ustroję, póki oyczyzna będzie w niewoli, najmilszą zaś byłaby dla mnie suknia, skropiona krwią nieprzyjacielską.*

Dnia 4. Listy z *Malty* pod d. 15 marca donoszą, iż grecy opanowali niedawno miasto *Karysto*, w *Negreponcie*, i tylko oprócz stolicy *Egribo*, czyli starożytną *Chalcydy*; całą wyspę mają w swej mocy.

Słychać, iż basza *Akry*, któremu za nieposłuszeństwo, Wielki Sultan przysłał ze *Stambulu* przez *Kapidzi* baszę sznurek, którym miał się udusić, użył tego sznurka na uduszenie samegoż posłańca, a potem zbuntował się przeciwko Porcie.

Dnia 6. Turecy sposobią się ciągle do obrony w *Multanach* i *Woloszczyźnie*; sypią oraz szanice. Dnia 5 kwietnia przyszło 600 wozów z potrzebami wojennymi do okolic *Sylstryi*.

Po śmierci *Alego Baszy Janiny*, *Churschid* Basza, który go zdradą schwytał, wydał odezwę do greków, oświadczając im pokój i przebaczenie pod następującymi warunkami: aby broń złożyli; aby Porcie też same podatki, haracze i pieniądze płacili, co *Alemu* Baszy; aby nie używali zawojów takiego koloru, jaki służy samym tylko prawowiernym; aby nosili suknie z włosów kozich, a czapki ze skury bawolej; aby w prośbach swęich do Porcy nazywali się *Kiopuk* (psami), *kaffir* (kaprami), *keawour* (niewiernymi) dla okazania przez to, iż się uważają za niegodnych niewolników i podłych chrześcian; aby tureckiemu *Saliktarowi* (urzędnikowi niosącemu miecz) oddawali 30ste dziecię płci męskiej i żeńskiej, dla wychowania go w prawowiernej religii mahometanckiej; aby na osłach tylko jeździli i t. d. Warunki te, jak sobie łatwo wystawić można, oburzyły albańczyków i epiiryńczyków, którzy je z pogardą odrzuciwszy, poprzysięgli na krzyż święty, iż z dziećmi i wnukami swemi polegą, a nie odstąpią wiary chrześciańskiej.

D. 15. List z *Jass* pod d. 12 b. m. donosi, iż rzeczy są tam w jednakowym stanie. Rozboje i rabunki nie ustają. Nie masz bezpieczeństwa na gościnicach. W mieście nawet we dnie obdzierają idących mieszkańców i z nóg zdejmują im boby. Dowódzcy wojska tureckiego okazują nieco większą ludzkość, niż ich żołnierze. Nie słychać dotąd o wyścicu turków z *Multan* i *Woloszczyzny* i coraz bardziej mówią o bliskiej wojnie.

Wilno dnia 5 Maja 1822 Roku v. s.

Dziejów Dobroczynności Ner 4ty tego-
roczny, a z porządku Ner 28 zawiera na-
stępujące materye: *Towarzystwo dobro-
czynności wileńskie*. Stan domu w lutym
i marcu. Stan ósmiu Szpitalów parafi-
jalnych w gubernii litewsko-grodzieńskiej,
diecezyi wileńskiej, w powiecie i deka-
nacie wołkowyskim: w *Krzemienicy*,
Szydłowicach, *Zelwie*, *Rosi*, *Lysko-
wie*, *Repli*, *Mirze*, *Berezie*. *Życie Wieleb-
ney Ludwiki z Maryllaków Le Gras* i. d.
Przykłady dobroczynne w powiecie slu-
ckim, przez X. St. s *Zantyr*. Przy-
tulek i opieka dla Sieroty. Nowy fun-
dusz *Jana Pilsudzkiego* na 12 uczniów
szkoły parafijalnej w *Zemelanach*. O po-
czątku i postępie wschodnio-pruskiego
Towarzystwa wspierania niedostatnich
uczniów, przekład *Hippolita Błotnickiego*.
Instytut P. *Altdorfera* dla ślepych w
Szwajcaryi. Przekład *Leona Rogalskie-
go*. Postrzeżenia o więzieniach w Szwaj-
caryi przez F. *Kunningham*. Dokoncze-
nie. Przekład X. T. *Majewskiego*. O
przymiotach i dziełach dobroczynnych
Maryi Leszczyńskiej królowey francuz-
kiej. Pamiętnik dobroczynności dawnych
Rosyan, wyjątek z *Historii rossy-
skiej* Pana *Karamzina*, przez X. St. s *Zan-
tyr*. O bankach pobożnych czyli *Lom-
bardach* w ogóle, a w szczególności o
Lombardzie berlińskim, urządzonym na
korzyść Instytutu sierot, będącego w *Pot-
sdamie*. Przekład *Józefa Jochera* O u-
doskonaleniu instytutów dobroczynnych,
Pamiętniki praktyczno-teoretyczne hra-
biego *Rumforda*, przełożone przez *Józefa*
Zawadzkiego. Pamiętnik II, *Zasady* głów-
ne, podług których można zakładać In-
stytutu ku wspieraniu ubogich we wszy-
stkich krajach. *Wiadomości rozmaite*.

О Б Ъ Я В Л Е Н І Е

1. По волю Господина Главнокоман-
дующаго 1. армією, Интендантство
оной объявляетъ, что торги на по-
ставку для войскъ сей Арміи и при-
численныхъ къ оной, съ 1 Августа
сего по 1. генваря будущаго 1823 го-
да, назначаюся въ казенныхъ Пала-
тахъ швхъ самихъ Губерній, гдѣ
войски расположены; имено: Воро-
нежской, Тамбовской, Екашерино-
славской, Слободско-Украинской, Ря-
занской, Курской, Орловской, Ка-
лужской, Тульской и Полтавской тор-
ги: Юня 1, 5 и 7; переторжки: 9,

12 и 15, Смоленской, Черниговской и
Минской торги Юня 7, 9 и 12, пе-
реторжки Юняжь 15, 16 и 19.

На сіи сроки вызываюся желаю-
щие къ торгамъ съ законными зало-
гами, во уваженіе по мѣсячной по-
ставки; на сей разъ въ пятую часть
противъ подряда, а на обезпеченіе
задатковъ особо, кромѣ обществен-
ныхъ ошъ дворянства поставокъ,
кои остаются на одномъ довѣрїи. Вѣ-
домости о потребностяхъ въ каждой Гу-
берніи, будутъ разосланы въ Казен-
ныя Палаты въ свое время и публич-
но въ оныхъ опкрыты, вмѣстѣ съ
подробными кондиціями и прочими
правилами, на основанїи коихъ дол-
жны происходить торги.

Исправляющій должность Генераль-
Интенданта 1. Арміи Артиллерїи Ге-
нераль-Маіоръ Пироговъ.

1. Z woli JW. Głównodowodzącego 1szej
armii, Intendencya teyże armii ogłasza, iż targi
na dostawę dla woysk tey armii i przyłączo-
nych do niey, od 1go augusta roku terażniey-
szego do 1go januaryi następującego 1823 roku,
naznaczają się w Izbach Skarbowych tych gu-
berniy, gdzie woyska są rozłożone, mianowicie:
w Woronezkiej, Tambowskiej, Ekaterynostaw-
skiej, Słobodzko-Ukraińskiej, Riazzańskej, Kur-
skiej, Orłowskiej, Kaluzkiej, Tulskiej i Pot-
tawskiej targi: junii 1go, 5go i 7go, przetar-
gi: 9go, 12go i 15go; w Smoleńskiej, Czerni-
howskiej i Mińskiej targi: 7go, 9go i 12go,
przetargi 15go, 16go i 19go także junii.

Na te terminy wzywają się życzący dla
targow z prawnemi ewikcyami, w proporcyi do
miesięczney dostawy, na ten raz równającemi się
piątey części całego podradu, a na zabezpiecze-
nie zadatkow osobno, prócz dostawy od zgroma-
dzeń szlacheckich, które pozostają na samey
ufności. Wiadomości o ilości potrzebney w każ-
dey gubernii, będą w swoim czasie rozesłane do
Izb Skarbowych i publicznie w nich otwarte, ra-
zem ze szczegółowemi kondycyami i dalszemi pra-
widłami, na osnowie których powinny się odby-
wać targi.

Sprawujący obowiązki jeneralnego Intendenta
1szej armii Jeneral Major Artylleryi Pirohow.

П р з е д а ж.

1. Od Litewsko-Grodzieńskiego Rządu Gu-
bernialnego ogłasza się: iż tuteyszey gubernii
w powiecie prużańskim opisany i otaxowany ma-
jątek tamecznego żyda Icki Goldberga we wsi
Plancie, wyrokiem sądu exdywizorskiego przy-
sądzony w summie 6,000 rubli; również dom te-
go Goldberga w mieście Prużanach z dalszém
przy nim zabudowaniem i ze wszelką ruch-
mością w ogóle na rubli 1918 kop. 50 assyigna-
cyami, za nieopłacenie należących do Skarbu
pieniędzy, za wziętą przez niego w roku 1815
z Brzeskiego prowiantskiego magazynu sposobem

pożyczki wódkę 1529 wiader, 70 porcy, przeznaczone na sprzedaż z publicznego targu; do kupienia którego wzywają się życzący go nabydź, którzy też mają przybywać dla targow na terminy 19 i 20 następującego czerwca do prużańskiego ziemskiego sądu powiatowego, a na trzeci ostateczny do tego Rządu we trzy miesiące od dnia wydrukowania, które później nastąpi w Sanktetersburskich lub Moskiewskich gazetach. Dnia 21 kwietnia 1822 roku. *Expedytor Krupowicz.*

Wezwwanie sukcesorów.

1. Od Sądu Głównego Cywilnego Departamentu Gubernii Kijowskiej ogłasza się: iż Ignacy Olchowiecki w Gubernii Kijowskiej, a Powiecie Radomyślskim, we wsi Dywinie w roku 1818 dnia 17 styczni zmarły, bezżenny miał braci rodzonych, Antoniego w zakonie jezuitów, Bazylego w wojsku rossyjskim, oraz Jacka palestranta, i siostrę Annę, którzy lub od nich sukcesorowie mogą jawić się w prawnym terminie z dowodami dostatecznymi, w Sąd Główny Cywilnego Departamentu Gubernii Kijowskiej. Dnia 27 marca 1822 r. *Deputat Joteyko.*

Pisarz Jan Michałowski.

Kazimierz Mieszkowski Ap. S. G.

1 Rząd Gubernialny Litewsko-Wileński podaje do wiadomości, iż majątki Koszany i Grudziszki, przynależne do Miasta Kowna, i mające położenie w Powiecie Kowieńskim, za które niniejszy tenutor Józef Pruski płaci co rok rubli srebrnych 3,162, oddają się w arędną dzierżawę przez licytację; a zatym życzący sobie wziąć pomienione majątki w arędną zechcą jawić się dla targow na naznaczone dla tego terminu, to jest 16, 18, i 20 następnego miesiąca maja do Wileńskiej Skarbowej Izby, gdzie będą objawione kondycje i termin arendy, oraz inwentarz tychże majątkow. Roku 1822 miesiąca kwietnia 27 dnia. *Assessor Nowicki. Wierzbicki Sekretarz. Kollegialny Registrator Purycki.*

Doniesienie Teatralne.

Aktorowie francuzcy z teatru warszawskiego przejeżdżając przez tutejsze miasto, będą mieli zaszczyt dać kilka reprezentacy, które się składać będą z sztuk nowych, na różnych teatrach paryskich z największym upodobaniem od Publiczności przyjętych. — Pierwsza reprezentacya dana będzie na wielkim teatrze w sobotę dnia 6 maja.

Les acteurs français du théâtre de Varsovie, passant par cette ville, auront l'honneur de donner quelques representations, qui se composeront des pièces nouvelles, qui ont eu le plus de succès sur les différens théâtre de Paris. La première représentation aura lieu au grand Théâtre samedi 6 mai.

1 Niżej podpisany do publiczney wiadomości podaje, iż na żądanie wielu Obywateli w celu ułatwienia niewygody, jakiej w czasie morskiej kąpieli w miasteczku Połndze doświadczali, przedsięwziął utrzymywać traktier, a dla zabawy przybyłych gości będzie miał i muzykę; o wygodny siół oraz dobre trunki, niemniej regularną usługę najusilniejsze staranie mieć przyrzeka. Telsze apr. 20 r. 1822. *Maciej Kaszuba.*

1 Roku 1821 meca grudnia 21 dnia Sąd podkomorsko Taxatorsko Exdywizorski w Pcie Szawelskim w dobrach Kiewnarach dziedzictwa WW. Wincentego Rossieñ. Arnolfa Szawel. Granicznych i Jacka Ziem. Szawel. Sędziow, braci Kiewnarskich; złożony przez awizacyą z daty 7 dnia terażn. meca grudnia do gazety Kuryera Litewskiego przesłaną, obwieścił wszystkim pretensorow pod jakimkolwiek bądź względem mających stosunki do dóbr wyżej wyrażonych Kiewnar i at-

tynencyi w Pcie Szawelskim rozciągających się, a żeby z poszukiwaniem tych pretensyi rozbirowi niniejszego Sądu podług prawa i remissyinego Ziem. Szawel. dekretu właściwych nayspieszniey przynosili swe żaloby. Teraz zaś znajduje się w obowiązku i potrzebie przez powtarzającą się w gazecie Kur.Lit.awizacyą wszystkich kredytorow i pretensorow szukających satysfakcy i ze wspomnianych wyżej dóbr Kiewnar, zawiadomić (jakoż i zawiadomia), ze sprawy exdywizyiney między dziedzicami a kredytorami, działowey zaś między dziedzictwem WW. Kiewnarskimi od dnia 12 do 20 maja następującego 1822 roku słuchać będzie ciągle; dnia nakoniec 20 rzeczzonego maja; wziąć ją do namowy przedsięwberze. Ktoby zatym do wyrażonego terminu nieprzynosił przed Sąd niniejszy swego poszukiwania, z prawa wypadającą ammissyą należności własney winie przypisze.

Jan Przeciszewski b. Podkomorzy Ptu Rosieńskiego. Tomasz Herubowicz b. Prezydent Ziem. Troc. Jan Korbut Sędzia i Exdywizor.

2. Sąd Magistratu Miasta Wilna w moc remissy Sądu Głównego Lit. Wileń. 2 czasowego Departamentu i Dekretu w tém Sądzie dnia 22 meca februaryi terażniejszego 1822 roku zapadłego: zawiadamia wszystkich kredytorow, pretensorow i debitorow do funduszu JPana Józefa Statkowskiego b. Burmistrza Miasta Wilna bydź mogących; iż po załatwieniu przez strony żądań i sprzeczek ostateczne i całkowite dzieło exdywizyi rzeczzonego JPana Statkowskiego na dzień drugi meca junii idącego roku odroczył, aby przeto jakiegokolwiek bądź rodzaju kredytorow i pretensorow do majątku tegoż JPana Statkowskiego niechybnie w dniu drugim junii na sesyi poobiedniej z dowodami przed Sądem Magistratu Wileń. stawali i stosunki swe usprawiedliwiali, a debitorowie, jeżeli jacy są, tłumaczenie się czynili, inaczej że dla wszystkich kredytorow i pretensorow do Sądu z dowodami na terminie powyższym niejawiących się, wieczna amissya zapisana zostanie, oraz że na debitorach powołanych będą sądzone do massy JPana Statkowskiego b. Burmistrza należności, Magistrat Wileń. czyni w tém niniejszą trzykrotną w Kuryerze Litewskim awizacyą. Dat 1822 meca apryla 29 dnia. *Józef Krzyżanowski P. B. M. W.*

2. Sąd Taxatorsko Exdywizorski; w kontynuacyi dzieła, za Remissą Sądu Ziem. Pttu Szawel., do usatysfakcyonowania Kredytorow, WW. Antoniego Oyca, Józefa Sekretarza syna, i Zofii córki Hudzewiczow; rozpoczętego, na mocy praw krajowych, postanowił przez publiczną aukcyą wyprzedać domy, w mieście Szawlach znajdujące się, które składają własność wyrażonych WW. Debitorow. Do takowey licytacyi naznaczając terminy w dniach 12m, 13m i 15m następującego meca maja; wzywa życzących nabyć wyrażone domy; aby w tychże terminach osobiście lub przez pełnientow przybywali. Opis nieraz rzeczonych domow przy samey licytacyi będzie okazany. a nawet zostaną te okazane osobiście kontrahentowi; skoro by w tem uznał dla siebie potrzebę. Datt 1822 roku meca apryla 16 dnia Szawle.

Wolno drukować Sędzia Ziemski Szawelski Tomasz Adamowicz.

Sąd Exdywizorski.

2. Sąd Taxatorsko Exdywizorski w majątności Zagach w Powiecie Witkomierskim usytuowanej eksystujący, za remissami dwoma Sądu Głównego Litewsko-Wileńskiego 2go Departamentu do usatysfakcyonowania wierzycieli z rozpoznania i do massy pretensorow naznaczony, po odbyciu aktow oczewisto rozprawę uprzedzających, gdy od dnia 15 maja roku idącego, do którego dla niegotowości stron odroczenie nastąpiło, słuchaniem głosow i pro-

bacyow zaymować się przedsięwzięt, a tym samym do rozbioru samey sprawy jest zbliżony, aby więc z takowego obiektu interessowani do masy i potęczenia do spraw uwiadomieni zostali przez ogłoszenie w Dodatku Kur. Lit. potrzykrotnie Sąd Tawatorsko Exdywizorski uprzedzić postanowił i donieść, iż nieprzychodzący do konkursu z dowodami wieczną mieć będą zapisaną amissyą. Dat 1822 miesiąca apryla 20 dnia.

Kasat Stegwil Pisarz Ziemski Trocki Exdywizor prezydujący. Karol Romanowicz Sędzia Grodzki Wileński Exdywizor. Antoni Olechnowicz Pisarz Grodzki Upicki Exdywizor.

Zgodno z postanowieniem Sądu. Tomasz Rymczewicz Regent Exdywizor.

O s w i a d c z e n i e.

2. Oświadczenie przeciwko żądaniu W. Kazimierza Kamińskiego Sędziego b. Ziem. Lidz. o skasowaniu testamentu ś. p. W. Pułkownikowej z Stryjskich Cedrowskiej pozwał rzeczony W. Kamiński X. Stefana Reczyńskiego Seniora wileńskiego i X. Stefana Chodorowskiego Seniora białoruskiego do Sądu Ziem. Lidz., chcąc unikczemnić należność onym za Dokumentem od ś. p. W. pułkownikowej Cedrowskiej mieniając, iż nie miała prawa rzeczona ś. p. Pułkownikowa zaciągać długow na połowę majątku Dociszki zwanego w Lidzkim powiecie położonego w parafii cyszyskiej, ale że czas przy rozprawie rzeczy pokaże istotę, niech wie o tём publiczność, a ponieważ W. Sędzia Kamiński mając zawiedziony procoderem majątek, niepowinien opiekować się majątkiem swey córki Kazimiry Johanny z Cedrowskich Kamińskiej, ale W. Samuel Lipinski porucznik woysk pol., według brzmienia testamentu i woli testatorki, niżey podpisany dowodzić Sądownie, gdyby nikt inny nieuczynił tego, bierze na siebie. Dat. 1822 kwietnia 24 dnia.

W imieniu WJX. Stefana Chodorowskiego Seniora Białoruskiego proszony podpisują się Jan Budrowicz.

Roku 1822 miesiąca kwietnia 24 dnia. Przed Aktami Sądu Ziemskiego powiatu wileńskiego stawiając osobiście WJPan Jan Budrowicz dworzanin b. skarbu Pol. takowe oświadczenie do protokołu wpisać podał i one własną ręką podpisał. Przyjąłem Jan Zienkowicz Wileński Ziemski Regent.

Roku 1822 mca apryla 26 dnia. Takowe oświadczenia Redakcyja może umieścić do Gazet Kuryera Lit. poświadczam Prezydent Ziem. Ptu Wileń. Michał Sawicki.

Sąd Exdywizorski.

2. Sąd Ziemski Ptu Wileńskiego sprawę WW. Stanisława i Jakuba Boufałow, oraz dalszego rodzeństwa Franciszka Boufała pod strażą Policji Miejskiej Wileńskiej utrzymującego się, cywilnym porządkiem, już to o oddział oyczystego majątku, już też o kalkulacyą z opieki nad nieletniemi Boufałami przez Franciszka Boufała utrzymwaney, niemniej z kredytorami i pretensorami oraz debitorami onego, tudzież w poszukiwaniu ze strony duchowney i innych różnych obiektach, za remissą Sądu Głównego Cywilnego Departamentu odchodzącą, do ostateczney już decyzji wziąć postanowił w namowę dnia 12 maja roku terażniejszego 1822, w tym przedmiocie zapisaną rezolucyą stronom ogłosił: zeby zaś wszystkich kredytorów i pretensorów, a także debitorów W. Franciszka Boufała, niemniej dalszych stron w tę sprawę z jakichkolwiek powodów wchodzić mogących doszła wiadomość, dla uniknienia pierwszemi awizacyami już zadeklarowaney dla niełączących się amissyi, ninieyszą trzykrotną do Gazety Kuryera Litewskiego wydaje awizacyą.

o Z b i e g a c h.

2. Od Mińskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż wzięci za nieokazanie na piśmie świadectw areztanci; Dymitr Władimirow, Alexander Wasilewski, Bazylji Jehorow, Jan Chmielikow, Stefan Sierhiejew i Bazylji Wasiljew, z których na examinie okazało się: że pierwsi dway rodem z Sanktpetersburskiej gubernii, wladymirskiego powiatu, z miasta Peterhofsja, obywatela Jenerał-Leytnanta Jana Packiewiczza; a Wasilewski z Carskiego Siela Jenerał-Leytnanta Xięcia Bazylego Kurakina, służący razem za lokajow u pomienionego Jenerał-Leytnanta Packiewiczza; Jehorow poddanym podolskiej gubernii, haysińskiego powiatu, ze wsi Zaluora, obywatela Hrabiego Potockiego; Chmielikow poddanym tambowskiej gubernii, talnikowskiego powiatu, obywatela Xięcia Timofiejja Kotopczakowa; Sierhiejew także poddanym niżgorodzkiej gubernii i powiatu, ze wsi Mitrowa, obywatela Bazylego Dmitrjewa; i Wasiljew poddanym pskowskiej gubernii, wielikoluckiego powiatu, z majątku Nowego Sielca, obywatela odstawnego Majora Mikołaja Markaliwa. Na mocy Ukazu Rządzącego Senatu pod dniem 29 augusta 1807 roku uznani za włóczęgow i oddani do służby woyskowej; przymioty pomienionych włóczęgow: Władymirow wzrostu 2 arszyny 7 $\frac{1}{2}$ wierszkow, twarzy podługowatey ospowatey, nosa małego, oczu światłoszarych, włosow światlorusych, mówi czysto, nieżonaty, lat 28; Wasilewski wzrostu 2 arszyny 5 wierszkow, twarzy podługowatey ospowatey, nosa małego zadartego, oczu szarych, włosow rusych, mówi czysto, umie czytać i pisać po rossyysku, od urodzenia lat 20, nieżonaty; Jehorow wzrostu 2 arszyny 6 $\frac{1}{2}$ wierszkow, twarzy podługowatey, z matem i rzadkiemi ospami, nosa podługowatego, oczu karych, włosow czarnych, mówi czysto, niepiśmienny, od urodzenia lat 28, nieżonaty; Chmielikow, wzrostu 2 arszyny 6 $\frac{1}{2}$ wierszkow, twarzy podługowatey, czystey, nosa małego ostrego, oczu szarych, włosow ciemnorusych, mówi czysto, od urodzenia lat 22; Sierhiejew wzrostu 2 arszyny 5 wierszkow, twarzy okrągley, czystey, czarniawey, nosa małego, podługowatego, ostrego, oczu światłokarych, włosow ciemnorusych, mówi czysto, od urodzenia lat 24; i Wasiljew wzrostu 2 arszyn 6 $\frac{1}{2}$ wierszkow, twarzy podługowatey, czarniawey, czystey, nosa podługowatego z garbem, oczu ciemnoszarych, włosow ciemnorusych, mówi czysto, od urodzenia lat 30; a zatem, jeśliby pomienieni włóczęgi okazali się do kogokolwiek należący, aby z prawem o ich należeniu dowodami, prosili gdzie należy, w zakreślonym prawami terminie, o kwit na policzenie ich za rekrutow. Kwietnia 15 dnia 1822 roku. Mińskiego Gubernialnego Rządu Sekretarz Felicyan Arcimowicz.

3. Józef Zieliński szlachcic porzucił żonę Konstancyą z Kudelskich Zielińską w roku 1812 febr. 8 dnia będącą w ciąży, mającą naówczas lat 18 w parafii Dubieńskiej, powiecie Dubieńskim w gubernii Wołyńskiej w folwarku Listwinie dziedzictwa Jenerala Karwickiego i dotychczas nie powrócił, wzrost i fizyognomiją onego opisuje się w następnym sposob: wzrostu miernego figury równey, włosow czarnych, oczy błękitnych, nosa pociągłego, gęby szerokiey, twarzy białawey, gładkiey, mający naówczas lat 28. Niżej pisząca się uprasza, iż ktoby o onym wie-

dział że jest gdziekolwiek jeszcze przy życiu lub jeżeli już umarł, ażeby raczył uwiadomić do Konsystorza Łuckiego w guberniją Wołyńską, Datt roku 1822 msc. febr. 19 dnia.

3. Rząd Guberski Litewsko - Wileński podaje do wiadomości, iż poymany w Powiecie Szawelskim Gubernii Wileńskiej bezpaszportny Michajło Nikolajew, na examinach złożył się niepamięcią, gdzieby był urodzony, równie że w rewizyi nigdzie nie jest zapisany, na mocy Ukazu Rządzącego Senatu roku 1807 miesiąca sierpnia 29 dnia przez rezolucyą tegoż Rządu Guberskiego 3 marca roku terażniejszego nastala, uznany za włóczęgę, i jako okazał się niezdatnym do służby wojennej i do wojennych fortecznych robot, został odesłanym w wiedzę Wileńskiej Magistratury Powszechnej Opieki dla umieszczenia go do tutejszych robot, pomieniony zaś Michajło Nikolajew, ma lat od urodzenia 60, wzrostu małego, twarzy podługowatej czerwonej, łysy, włosów biał, nosa wielkiego, oczu błękitnych; właściciel jakowego włóczęgi. przy złożeniu dowodów o należności jego, ma prawo prosić gdzie należy o wydanie onego. Kwietnia 25 dnia 1822 roku.

Kazimierz Nowicki Assessor.
Wierzbicki Sekretarz.

Oświadczenie.

3. Excerpt oświadczenia z protokołu potocznego Ziemskiego Powiatu Pińskiego w dacie poniżej wyrażonej zapisanego na rekwiizycyą strony pod pieczęcią urzędową Ziemską tegoż Powiatu jednoczasowie jest wydany.

Roku 1822 miesiąca apryla 14 dnia. Oświadczenie przez niżej podpisanego w imieniu WW. Piotra Podstoll. Parnawskiego, Mikołaja Chorążego Brygady Petyhorskiej bytych wojsk Polskich, Wincentego, Jana i Cyrillego Sędziów Granicznych Ptu Piń. Terleckich, przeciwko WW. Antoniemu Junbrowi Tatarsko-Ulańskiego półku, Władysławowi byłtemu Sędziemu Powiatu Prużańskiego, Józefowi Chorążycowi Ossowskim braci rodzonym, oraz dalszym do jedności interesu wchodzącym osobom, dla publicznej wiadomości zanesione w następnym sposobie: Po zeyściu Róży z Terleckich Putkamerowej Konsyliarzowej stanu krewnej żalących się dellatorów, zeszyli Antoni Ossowski Chorąży Prużański znając siebie bydź dalekim do postągnięcia po nię sukcesyi, jako niemający przelewu krwi familii Terleckich, przedsięwziął mocą sprokurowanych zapisow zyskać dla siebie ruchomego i nieruchomego jej majątku Aktorstwo, a doprowadzając swe zamiary do należytego skutku, nazajutrz po zeyściu teyże Putkamerowej to jest czwartego oktobra 1814 roku wszedł w possessyą dobr Błonia, Rożampola i Osowa z wsiami do nich przynależnymi, oraz dalszego ruchomego i summowego majątku (jak świadczy ówczesna intromissya) za testamentem 28 marca 1814 roku jakoby sporządzonym. Tym czasem w dni kilka, pod Komparycyą Eksekutora ukazał się w Aktach Powiatu Ihumeńskiego drugi testament pod dattą niby 24 marca tegoż 1814 roku przez zeszyłą Putkamerową podpisany, nie wedle formy prawa sporządzony, i przez interessowanych a prawem zakazanych pieczętarzow zaświadczony, którym dziedzictwo powyższych dóbr oraz ogólnego ruchomego i summownego majątku temuż zeszytemu Ossowskiemu przeznaczony zostało. O jakowe nieprawne i niepraktykowane zajęcie cudzey własności, żalący się dellatorowie mocą sukcesyi w prostey linii po mieczu wedle prawa statutowego artykułu 17 z rozdziału 5go na się spadający, celem skassowania wszelkich nieprawnych zapisow, z zeszyłym jeszcze Ossowskim po uczynionych poprzedniczych prawnych krokach w Ziemstwie Ihumeńskim rozwinęli process. Tym czasem obżalowani Ossowscy chcąc korzystać z nieprawne-

go posiadania dóbr, oraz nie zdawać rachunku z czynności Oycy swojego, w zrywaniu sądownego kompletu i samy tylko przeuloce szukać zaczęli trwałości nikczemnego zapisu, lecz nim sprawa do należytego końca doprowadzona nie będzie, aby obżalowani Ossowscy żadnymi dokumentami i zaprzami nieprawnie posiadanego majątku nie obciążali, aby nikt pod jakimkolwiek bądź pretekstem na takowe pieniądze nie pożyczal, i w żadne układy niewchodził, ani też WW. Niemcewicze należnych summ onym nieoddawali, niemniej aby nikt Jackowszczyzn nienabywał; gdyż też pomieniona uamnia jako i Jackowszczyzna służyć mogą choć w części na bonifikatę za wybrane z dóbr Błonia, Rożampola i dalszych intraty, rostracenie kapitałow i ruchu mego majątku, jakowe pretensye oprócz zniszczenia poddaństwa i prawnych expensow na 15,000 czer. zł., przeto dla ostrzeżenia publicznego z podaniem do Gazet Kuryera Litewskiego niniejsze zapisuję oświadczenie. W protokule podpis takowy Michal Czuliński Ziem. Ptu Piń. Vice Regent.

Zgodnie z protokulem potocznym świadczą Bazyli Zubkowicz Regent Ziem. Ptu Pińskiego.

Takowe oświadczenie w Gazetach Kuryera Litewskiego drukować wolno Adam Nielubowicz Podsekdek Ziem. Ptu Pińskiego.

3. Oświadczenie imieniem WW. JPP. Hipolita Pisarza Grodz. i Adolfa Regenta Gran. Ptu Trockiego braci Ratowłów czyni się w następney okoliczności: Nielad interessow W. Antoniego Abramowskiego Komor. Ptu Trockiego, u którego żalujących rodzice WW. Jan i Karolina Ratowłowie znaczący posiadają kapitał na majątku obżalowanych że w nieladzie pozostającym nie lokujący się ta okoliczność zmusiła żalujących do przyjęcia w promocyą interessow obżal. pod warunkiem, a żeby do żadnych układow nie wtrącał się i dokumentow nie wydawał, w czym gdy obżal. dokumentem w roku 1819 maja 25 dat. i w Ziemstwie Trockim przyznany żalujących umocowales; żal. na twierdzy wspomnionego dokumentu ułatwiali interessa obżal. ze znaczną korzyścią, lecz gdy dowiadują się że obżal. nie jakieś zaczynają robić układy, rujnujące żal. postanowienia, a ztąd i przeciwko dokumentowi postępajesz i zbezcznym ułatwieniem interessow stratę dla siebie, a tym samym i dla rodziców żal. kredytów obżal. krzywdę przynosisz, przeto żal. przeciwko postępkom obż. oświadczenie w Aktach Grodz. Ptu Trockiego pod dniem 23 apryla b. roku zapili i w myśl onego wszystkich z W. Abramowskim mających stosunki żal. zawiadamiają, a żeby z onym w żadnych interessach układow nie robili i dokumentow nie przyymowali przez niniejsze oświadczenie ostrzegają. Datt 1822 apryla 24 dnia. Takowe oświadczenie w imieniu własnym i brata mego podpisuję. Adolf Ratowł Gran. Ptu Troc. Regent.

Takowe oświadczenie wolno drukować. Fabian Modzelewski Sędzia Grodz. Trocki.

3. Gdy WWni Maciej i Barbara Pawłowski burmistrze miasta Wilna w terminie 5. Jęrzego 1822 roku sądzoną dekretem Grodzkim Wileńskim summę rubli srebr. 998, niżej podpisanemu całkowicie bez uchybienia wypłacili, niżej więc podpisany, jak uprzednio awizował przez Kuryera Litewskiego o należeniu się sobie od WW. Pawłowskich summy wskazanej powyższym wyrokiem, tak dopiero odebrawszy pieniądze, publicznie także przez Kuryera zawiadomia, że żadney już do WW. Pawłowskich pretensyi nie ma. Dnia 24 apryla 1822 r. F. Wróblewski Med. dektor.

Może Redakcyja w Kuryerze umieścić Prez. Gr. Wileń. Adam Dauksza.

Observacje meteorologiczne.	Czas obserwacji		Wysokość Barom.		Wys. Ther. Reau.		Wiatry.		Odmiana w pogodzie.	
	dnia 1	średnia	27 cal.	9.95 lin.	+ 8.85	stopni	Północ. Wschodni	Pogoda		
	dnia 2	średnia	27	8.65	+ 10,	—	Poludn. Wschodni	Pochmurno		
	dnia 3	godz. 5	27	6.7	+ 11,	—	Pludniowy	Pochmurno		

Wilno dnia 3 Maja 1822 Roku v. s.

Obwieszczenie.

5. Antoni Pachniewski Prezydent Gran. Ptu Kobryń., Wincenty Sieklucki b. Prezydent Grodz. Ptu Lidz., Franciszek Pilecki Sędzia Ziem. Nowogr., Ignacy Dzieżyca b. Sędzia Granicz. Ptu Lidz., Michał Borodziej Sędzia Gran. Ptu Lidz., Józefat Lipski Sędzia Gran. Ptu Slonim., Jerzy Janowski b. Sędzia Gran. Lidzki, Piotr Turski b. Sędzia Ziem. Lidzki, Jan Wierzbowski Sędzia Grodzki Nowogródzki, Thadusz Popławski Sędzia Grodz. Lidzki, Jan Hofman b. Sędzia Gran. Grodzieński, i Józef Makarewicz Sędzia Gran. Lidz. Urzędnicy. Oznajmujemy tym naszym urzędowym obwieszczeniem listem WW. JPanom Kazimierzowi b. Sędziemu Ziem. Lidz., Janowi Regentowi Granicz. Lidz. i Onufremu Asessorowi Sądu Niższego Ziem. Lidz. braciom Szukiewiczom successorom debitorow Michała i Teresy z Suchodolskich Szukiewiczow Kapitaństwa woysk Polskich, Piotrowi i Adelaidzie z Szukiewiczow Zabom Regentowstwu Gran. Lidz., Xiędzu Antoniemu Mackiewiczowi Przeorowi i całemu zgromadzeniu XX Karmelitow Lidzkich, Xiędzu Kalesantemu Sankowskiemu Rektorowi i całemu zgromadzeniu XX. Pijarów Lidzkich, Eliaszowi, Marcinowi i Tomaszowi braciom, oraz Teofili siostrze Kondratowiczom Successorom zesłego Mikołaja Kondratowicza i ich opiekunowi Michałowi Kondratowiczowi, Kalesantemu i Klarze z Mrokowskich Jakowickim Regentowstwu Gran. Lidzkim, Janowi Kamińskiemu Kommissarzowi cywilno-woyskowemu b. Ptu Eyszyskiego, Ludwikowi Hrabieniu Pacowi Jenerałowi woysk Polskich kawalerowi, Ignacemu Dmuchowskiemu Wice Marszałkowi Ptu Oszmiań., Franciszkowi Czeczotowi Komor. Nowogródz., Alexandrowi i samey Sawickim Doktorstwu Medycyny, Janowi Sagajłowi Chor. b. woysk Polskich, Teodorze z Chrzonstowskich bywszey Ruckiey a terazniejszey Boczkowskiey z dokladem meża, Xiędzu Wawrzyncowi Adamowiczowi Scholarum Pijarum, Ignacemu Kosickiemu Woźnemu Lidz. i jego potomstwu, Felicyanowi, Xaweremu, oraz dalszemu rodzeństwu Czeczotom successorom Władysława Czeczotta i ich opiekunowi, Jakubowi Halickiemu Pisarzowi Ziem. Lidz., Tomaszowi Szukiewiczowi Sędziemu Gran. Slonim., Xiędzu Wincentemu Deozbyk, Narbutowi Kanonikowi Inflanckiemu Deputatowi Sądowemu i dziekanowi Lidz. kawalerowi krzyża, Maciejowi Popławskiemu Sędziemu Gubern. Granicz. Grodzień. Xaweremu Dłuskiemu b. Sędziemu Gran. Lidz., Faustynowi Szukiewiczowi Kapitanowi woysk Polskich Kawalerowi i Klemensowi Makowieckiemu Koniuszycowi Nowogródz., w rzędzie których jednym jako successorom, debitorom i pretensorom, drugim jako wierzycielom i pretensorom, a z tych jednym na posessyach tradycyjnych zostającym, drugim zaś satysfakcyi oczekującym, nastatek czwartym jako debitorom debitorow, iz skutkiem oświadczeń jednego przez zesłego W. Michała Szukiewicza b. Kapitana woysk Polskich, drugiego przez WW. Kazimierza, Jana i Onufrego Szukiewiczow na taxę i Exdywizyę majątku Krupy poczynionych, a w kolei zapozow przed Sąd Główny z Departamentu Guberni Grodzieńskiej powynaszanych, ten Sąd Główny dekretami swojemi oczewistemi, remissyynemi, jednym 1819 8bra 21, drugim 1821 marca 25 i trzecim 1821 7bra 25 zaferowanemi, uznając taxę i exdywizyę, oraz dział Krupy w Lidzkim Powiecie leżący, Sąd Exdywizorski przeznaczył, reguły przepisad, między któremi usatysfakcyowanemu wierzycielom i pretensorow prawych, wyjaśnienie majątku zesłych Michała i Teresy z Suchodolskich Szukiewiczow, i od usatysfakcyonowania wierzycielow prawych pozostałość między successorow rozdzielic poruczył, termin zjazdu pierwszym dekretem dnia 20 gbra 1819 roku zadeterminował, a za niedoysciem zjazdu za cztero-niedzielnym obwieszczeniem zjechać zalecił, i powtór-

nemi dekretami tenże porządek zachować potrzebę wskazał, gdy tedy tym sposobem naznaczony Sąd Exdywizorski po rozpoczęciu czynności swojej w ostatnim z odkładu dekretowego terminie, to jest w dniu 8 marca idącego 1822 roku dla wydarzoney przeszkody bezterminowic został zawieszonym, przeto że od dnia dzisiejszego za niedziel cztery trzey którzykolwiek z nas wyżej wymienionych urzędnikow znowu ad fundum majetności Krupy zjadą, i stosownie do dekretow Departamentowych remissyynnych czynność Sądu Exdywizorskiego uskuteczniać będą uwiadamiamy; ażeby zatym w tym to terminie to jest od dziś dnia za cztery niedzieli przypadającym, strony do tego Sądu Exdywizorskiego interessowane i interessować się mające do pojaśnionych exdywizyi i działu do Krupy jawili się i tam mającemu Sądowi swoje dopominki pod utratą rzeczy w nosili ostrzegamy. I to nasze urzędowe obwieszczenie poruczając Woźnemu do podania w kopii na majątku Krupie, a autentyk po zeznaniu umieścić w Gazetach Kuryera Lit. trzykrotnie, temuż Woźnemu polecamy.

Roku 1822 miesiąca apryla 4 dnia. Woźny niżej podpisujący się świadcze, iż kopią tego obwieszczenia od WW. JPanow Antoniego Pachniewskiego Prezydenta Gran. Kobryń.; Wincentego Siekluckiego b. Prezydenta Grodz. Lidz., Franciszka Pileckiego b. Sędz. Ziem. Nowogródz., Ignacego Dzieżyca b. Sędz. Gran. Lidz., Michała Borodziejczy Sędz. Gran. Lidz., Józefata Lipskiego Sędz. Gran. Slonim., Jerzego Janowskiego b. Sędz. Gran. Lidz., Piotra Turskiego b. Sędz. Ziem. Lidz., Jana Wierzbowskiego Sędz. Grodz. Nowogr., Thadusza Popławskiego Sędz. Grodz. Lidz., Jana Hofmana b. Sędz. Gran. Grodzień. i Józefa Makarewicza Sędz. Gran. Lidz., Urzędnikow. WW. JPP. Kazimierzowi b. Sędz. Ziem. Lidz., Janowi Regentowi Gran. Lidz. i Onufremu Asess. Sądu Niższ. Ziem. Lidz. braciom Szukiewiczom, Piotrowi i Adelaidzie z Szukiewiczow Zabom Regentowstwu Gran. Lidz., Xiędzu Antoniemu Mackiewiczowi Przeorowi i całemu zgromadzeniu XX. Karmelitow Lidz., Xiędzu Kalesantemu Sankowskiemu Rektorowi i całemu zgromadzeniu XX. Pijarow Lidz., Eliaszowi, Marcinowi i Tomaszowi braciom oraz Teofili siostrze Kondratowiczom successorom zesłego Mikołaja Kondratowicza i ich opiekunowi Michałowi Kondratowiczowi, Kalesantemu i Klarze z Mrokowskich Jakowickim Regentowstwu Gran. Lidz. Janowi Kamińskiemu Kommissarzowi cywilno-woyskowemu b. Ptu Eyszyskiego, Ludwikowi Hrabieniu Pacowi Jenerałowi woysk Polskich Kawalerowi, Ignacemu Dmuchowskiemu wice Marszałkowi Oszmiań., Franciszkowi Czeczotowi Komor. Nowogródz., Alexandrowi i samey Sawickim Doktorstwu Medyc., Janowi Sagajłowi b. Chor. woysk Polskich, Teodorze z Chrzonstowskich bywszey Ruckiey a terazniejszey Boczkowskiey z dokladem meża, Xiędzu Wawrzyncowi Adamowiczowi Scholarum Pijarum, Ignacemu Kosickiemu Woźnemu Lidz. i jego potomstwu, Felicyanowi, Xaweremu oraz dalszemu rodzeństwu Czeczotom successorom zesłego Władysława Czeczotta i ich opiekunowi, Jakubowi Halickiemu Pisarzowi Ziemskiemu Lidz., Tomaszowi Szukiewiczowi Sędz. Gran. Slonim., Xiędzu Wincentemu Deostyk, Narbutowi Kanon. Inflanck. Deputatowi Sądowemu i Dziekanowi Lidz. Kawalerowi Krzyża, Maciejowi Popławskiemu Sędz. Gran. Guberni Grodzień., Xaweremu Dłuskiemu b. Sędz. Gran. Lidz., Faustynowi Szukiewiczowi Kapitanowi woysk Polskich Kawalerowi, i Klemensowi Makowieckiemu Koniuszycowi Nowogródz., oczewistwo w majetności Krupie w Lidzkim Powiecie leżący, jako w miejscu mającego się odbywać Sądu Exdywizorskiego w dniu 4 apryla terazniejszego roku, z instancyi WW. Kazimierza, Jana i Onufrego Szukiewiczow podałem, a druga zgodną kopią w dniu tymże 4 apryla w mieście Lidzie do

drzwi sądowych powiatowych przybiłem, i że od dnia tego to jest 4 apryla za niedziel cztery trzye którzykolwiek z wyżej pomienionych urzędników ad fundum teyże majątności Krupy zjada, i stosownie do dekretów remissyjnych Sądu Głównego 2go Departamentu Grodzień. w dacie wyżej objaśnionych nastąłych czynność Sądu Exdywizorskiego i działowego spełniać będą, uwiadomiłem. Ażeby zatem na ten to przypaść mający termin wszystkie strony interessowane ze wszelką gotowością stawały, ostrzegłem, i takowe obwieszczenie dla trzykrotnego ogłoszenia do Kur. Lit. dla wiadomości wierzycieli i pretensorów podam za uwiadomiłem. Datt ut supra.

Bartłomiej Siemienowicz Woźny Ptu Lidz.

Roku 1822 mca apryla 5 dnia. Przed Aktami Grodz. Ptu Lidz. obecnie stanawszy Woźny wyżej wyrażony kwit relacyyny podanego obwieszczenia ustnie zeznał, przyjąłem w Akta umieściłem, o zgodności z onemi i o opłacie poszlin poświadczam. Wincenty Maszewski Reg. Grodz. Lidz.

Roku 1822 mca apryla 15 dnia. Ze takowe obwieszczenie w skutek zaszłej remissy Sądu Gł. 2go Departamentu Gubernii Litew. Grodzień, może bydź podane do Kuryera Lit. poświadczam.

Jerzy Kuncewicz Pisarz Grodz. Ptu Lidz.

P o z e w.

3. Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Samowładnego Całą Róssyą etc. etc. etc.

Pozew przed Sąd Ziem. Ptu Slonim. na kadencyą juniową następną, z mocy tegoż Sądu Dekretu dnia 18 apryla terażniejszego roku adcytacyą nakazującego, wynoszący się z powództwa Ur. Adama Jelca b. Sędz. Gran. Guber. Grodzień. UUr. Alexandrowi synowi Józefa, bratu rodzonemu delatora, Jelcowi Sowieńnikowi Oblasti Białostockiey, Józefowi Szambel., Antoniemu Prezyd. Sądu Główn. Grodzień. 2go Depart. i Kawalerowi, Joachimowi Szamb. braciom synom Michała Jelcom do wspólnego z delatorem odparcia pretensyi obzał. ciotek i ich potomstwa o spadły posag, po bezpotomnie zeszłej Elżbiecie z Jelców Daszkiewiczowey, do delatora skutkiem Dekretu oczewistego Ziem. Slonim. dnia 30 oktobra 1814 roku nastalego zastosowanej, a sukcesorom s. p. Franciszka i samey Jelcow, jako to: jakiegokolwiek imienia i płci potomstwu zeszłej Anny z Jelcow Radowickiey, Tekli Milkiewiczowey, Brygidzie z Jelcow Pokroszyńskiey z dokładem opiek, potomstwu z Jelcow Benklewskiey, potomstwu z Teresy Makowieckiey jej synowi Klemensowi i córkom jakichkolwiek imion Giżyckiey i Malinowskiey, potomstwu z Jelców Hauswiczowey, oraz z Jelcow Siekluckiey i jej potomstwu z sukcesorami, z dokładem dla wszystkich imion, tytułów i opiek należnych, niemniej i dalszym (jeśli są) z Franciszka Jelca pochodzącym sukcesorom do stannosci łącznie z obzał. Narbutową i Chodakowską nakazaney adcytującym się, samym zaś pretensorkom, Róży z Daszkiewiczow Narbutowey i Florentynie z Smogorzewskich Chodakowskiey napastnie sprawę tworzącym z dokładem tytułów i opieki, w referencyi do dowodow, praw i dekretu teraz zaszłego, pozywa delator obzałowanych i prosi o przyniesienie wspólney obrony z delatorem przez sukcesorów Józefa i Michała zaszłych Jelcow, przeciwko nieprawney pretensyi obzałowanych ciotek i ich potomstwa, o stawienie się łącznie i o jednoczasowe sukcesorow s. p. Franciszka i Róży Jelcow, z potomstwem do Sądu Ziem. Slonim. z pretensyą o spadek wyżej wspomniany, lub o zrzczenie się onego, o zastawienie całego spadku po Elżbiecie Daszkiewiczowey przez obzałowanych nieprawnie dochodzonego, przy aktorstwie samojednego potomstwa Józefa i Michała Jelcow, o zwrot wydatkow, strat, i o zasądzenie dla delatora na obzałowanych Narbutowey i Chodakowskiey należności pieniężney, oraz o dacydowanie tego, co delator żądać i dowodzić będzie. Wolna tego pozwu poprawa.

Roku 1822 apryla 21 dnia. Woźny zeznając, iż kopije tego pozwu zgodne z autentykiem w sprawie JW. JP. Adama Jelca b. Sędz. Gran. Guber. Grodzień.

JW. Alexandrowi synowi Józefa Jelcowi Sowieńnikowi do rąk w Slonimie, WW. Józefowi, Joachimowi Szamb. i JW. Antoniemu Prezyd. Sądu Gł. Grodzień. 2go Departamentu i Kawalerowi synom Michała Jelcom, oczewistego; a zaś WW. potomstwu zeszłej Anny z Jelcow Radowickiey, Tekli Milkiewiczowey, Brygidzie Pokroszyńskiey, potomstwu Benklewskiey, potomstwu z Teresy Makowieckiey, jej synowi Klemensowi i córkom Giżyckiey i Malinowskiey, potomstwu Hauswiczowey, z Jelcow Siekluckiey i jej potomstwu z sukcesorami, z dokładem płci i jakichkolwiek imion, tytułów i należnych opiek, oraz Róży Narbutowey i Florentynie Chodakowskiey z dokładem tytułów i opieki, jako nie wiadomo gdzie bez osiadłości mieszkającym, do drzwi sądowych Ziem. Ptu Slonim. w dacie wyrażoney przed Sąd Ziem. Slonim., na kadencyą juniową przybiłem. osobno Kopią W. JPanu Józefowi Bosiackiemu Adwokatowi Subseliow Slonim. jako plenipotentowi Narbutowey i Chodakowskiey w Mieście Slonimie do fak teyże daty podałem, i u dzielnis takowy pozew, dla trzykrotnego ogłoszenia przez Gazetę Kur. Lit. Wileń. oddałem.

Grzegorz Czarschowski Woźny Ptu Slonim.

Roku 1822 apryla 21 dnia. Przed Aktami Jego Imperatorskiey Mości Grodzkimi Ptu Slonim. stanawszy osobiscie Woźny wyżej wyrażony, relacyą tego pozwu zeznał, i oną co do słowa w akta wpisana, podpisał. Przyjąłem i że jest w Aktach świadczą. Leopold Łagiewnicki Pisarz Grodz. Slonim. Poszliny opłacono. Świadczyć Karol Chmielewski Grodzki Ptu Slonim. Regent.

Roku 1822 mca apryla 21 dnia. Takowy pozew przed Urzędem Grodz. Slonim. zeznany przez Woźnego Grzegorza Czarschowskiego podpisany że wolno przyjąć do Gazet Kur. Lit. Wileń poświadczam. Leopold Łagiewnicki Pisarz Grodzki Ptu Slonimskiego.

3. Roku 1822 miesiąca kwietnia 17 dnia. Sąd Taxatorsko-Exdywizorski Remissą Sądu Ziemskiego Powiatu Trockiego w roku 1820 marca 3 dnia i rezolucyą Sądu Głównego Litewsko-Wileńskiego 2go Departamentu w tymże roku maja 24 dnia, na rozdział majątku Junczan, w Powiecie Trockim dziedzictwa zeszłego Franciszka Tomaszewskiego dworzanina b. skarbu Litewskiego, między jego wierzycieli przeznaczony, po załatwieniu wszelkich solleńności, oczewistą rozprawę poprzedzających, i po spełnieniu kilkakrotnych już awizacyów, mając zamiar przybliżyć satysfakcyą tymże wierzycielom, ponawia niniejsze obwieszczenie, przez potrzykrotną w Kuryerze Litewskim awizacyą, że dla zaferowania ostatecznego wyroku, nieodmiennie w dniu 15 miesiąca maja bieżącego 1822 roku złoży komplet sądownictwa swojego w mieście powiatowym Trokach; a zatem gdyby interessowane osoby, tak mające stosunki pretensyów swoich do Massy funduszu zeszłego Tomaszewskiego, jako też winne do odpowiedzi teyże Massie, niechybnie na pomieniony termin, pod utratą rzeczy, jawiły się w tym Sądzie. ostrzegam.

Ignacy Tański b. Ziem. Ptu Trockiego i Exdywizorski Prezydent. Józef Wrotnowski b. Ziemski Trocki, a dopiero Sądu Graniczn. Guber. i Exdywizorski Sędzia. Franciszek Kleczkowski Ziemski Ptu Trockiego i Exdywizorski Sędzia.

Takową Awizacyą można zamieścić w Gazecie Kuryera Litewskiego świadczą Józef Wrotnowski b. Ziem. a dopiero Gran. Guber. z Ptu Trockiego Sędzia.

3 Niżej podpisany w warszawskim i berlińskim uniwersytecie aprobowany dentyista, ma zaszczyt uwiadomić Szanowną Publiczność, iż swój pobyt w tutejszym mieście na całe lato zamierzył, i ciągle w domie W. Machnaura aptekarza na ulicy Wielkiey pod N. 78 mieszkać będzie. Przytym ma sobie za powinność ostrzedz powtórnie, że tynktura na wzmocnienie dziąseł i zębów przez niego wynaleziona, i za skuteczną uznana, dla uniknienia jakiegokolwiek fałszu niżej piszącego się cyfrą opieczętowaną będzie. Józef Neumark.